

❧ 12. MEKTUP ❧

١٢- ﴿ الْمَكْتُوبُ الثَّانِي عَشَرَ إِلَى أَخِيهِ الْحَقِيقِيِّ الْمَيَّانِ غُلَامِ مُحَمَّدٍ فِي بَيَانِ أَنَّ الْمَلِكَ وَإِنْ كَانَ مُشَاهِدًا لِأَصْلِ وَشُهُودِ الْإِنْسَانِ فِي مِرَاةِ الْأَنْفُسِ وَلَكِنْ جُعِلَتْ تِلْكَ الدَّوْلَةُ فِيهِ كَالْجُزْءِ مِنْهُ وَتَرْتَّبَ الْبَقَاءُ عَلَيْهِ وَمَا يُنَاسِبُهُ ﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى (اعْلَمْ) أَنَّ الْمَلَائِكَةَ الْكَرَامَ عَلَى نَبِيَّنَا وَعَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ مُشَاهِدُونَ لِأَصْلِ وَمُتَوَجِّهُونَ إِلَيْهِ وَمُتَعَلِّقُونَ بِهِ وَشَاقِبَةُ الظِّلَّةِ مَفْقُودَةٌ فِي حَقِّهِمْ وَالْإِنْسَانُ الْمُسْكِينُ الْعَاجِزُ قَلَمًا يَضَعُ قَدَمَهُ فِي خَارِجِ الظِّلَّةِ فِي هَذِهِ النَّشْأَةِ وَيُحْصَلُ شُهُودًا دَائِمِيًّا بِذَوْنِ وَسَاطَةِ مَرَايَا الْأَفَاقِ وَالْأَنْفُسِ وَبَعْدَ الْوُضُوعِ إِلَى الْأَصْلِ يَتَحَلَّى فِي مِرَاةِ قَلْبِهِ لَمْعَةً مِنْ تَشَعُّعِ أَنْوَارِ الْأَصْلِ وَيَرْجِعُ إِلَى الْعَالَمِ وَيُحَالُ فِيهِ عَلَيْهِ تَرْبِيَةُ النَّاقِصِينَ وَفِي هَذَا الرُّجُوعِ تَرْبِيَةُ نَفْسِهِ وَتَرْبِيَةُ غَيْرِهِ فَإِنَّ تِلْكَ اللَّمْعَةَ الَّتِي جُعِلَتْ كَالْجُزْءِ مِنْهُ تَجْعَلُ أَجْرَاءَهُ الْآخَرَ مُنْصَبِغَةً بِصِبْغِهَا فِي مَدَّةِ رُجُوعِهِ وَمُتَلَوِّنَةً بِلَوْنِهَا كَمَا أَنَّهُ يُخْرِجُ غَيْرَهُ مِنْ مَضِيقِ النَّقْصِ إِلَى فِضَاءِ الْكَمَالِ وَيَلْتَهُمْ مِنَ الْغَيْبِ إِلَى الشُّهُودِ فَإِذَا تَمَّتْ مَدَّةُ الدَّعْوَةِ وَالرُّجُوعِ وَبَلَغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ يَظْهَرُ فِيهِ شَوْقُ الْأَصْلِ وَيَقُومُ مِنْ بَاطِنِهِ نِدَاءُ "الرَّقِيقُ الْأَعْلَى" وَيَتَخَلَّصُ مِنْ تَعَلُّقَاتِ شَيْءٍ وَيَتَقَلُّ حُمُولَهُ مِنَ الْغَيْبِ إِلَى الشَّهَادَةِ وَتَخْرُجُ مُعَامَلَتُهُ مِنَ الْمُرَاسَلَةِ إِلَى الْمُعَانَقَةِ وَيَصْدُقُ هُنَا "الْمَوْتُ جِسْرٌ يُوصِلُ الْحَيِّبَ إِلَى الْحَيِّبِ" (يَنْبَغِي) أَنْ يُعْلَمَ أَنَّ الْمَلِكَ وَإِنْ كَانَ مُشَاهِدًا لِأَصْلِ وَشُهُودِ الْإِنْسَانِ فِي مِرَاةِ الْأَنْفُسِ وَلَكِنْ جُعِلَتْ تِلْكَ الدَّوْلَةُ فِي الْإِنْسَانِ كَالْجُزْءِ مِنْهُ وَأُعْطِيَ الْبَقَاءُ بِهَا وَجُعِلَ مُتَحَقِّقًا بِهَا بِخِلَافِ الْمَلِكِ فَإِنَّ تِلْكَ الدَّوْلَةَ مَا جُعِلَتْ فِيهِ كَالْجُزْءِ مِنْهُ بَلْ لَهُمُ النَّظَارَةُ مِنَ الْخَارِجِ وَلَيْسَ لَهُمْ بَقَاءٌ وَتَحَقُّقٌ بِهَا وَلَيْسَ فِيهِمْ ذَلِكَ الْأَنْصِبُغُ وَالتَّلَوُّنُ بِلَوْنِ الْأَصْلِ الَّذِي تَيَسَّرَ لِلْإِنْسَانِ وَالْإِخْتِصَاصُ الَّذِي حَصَلَ لِلْفَرُشِيِّينَ لَيْسَ هُوَ لِلْقُدْسِيِّينَ فَإِنَّ تَفَاوُتَ مَا بَيْنَ الْبَاطِنِ وَالْخَارِجِ كَثِيرٌ وَإِنْ كَانَتِ الدَّوْلَةُ الْبَاطِنِيَّةُ كَالْجُزْءِ وَالدَّوْلَةُ الْخَارِجِيَّةُ كَالْكُلِّ وَلَكِنْ

الْبَاطِنِ بَاطِنٌ وَالْخَارِجُ خَارِجٌ كَلَامُنَا إِشَارَةٌ وَبِشَارَةٌ وَلِهَذَا صَارَتْ خَوَاصُّ الْبَشَرِ أَفْضَلُ مِنْ خَوَاصِّ الْمَلَائِكَةِ وَمَعَ جَمِيعِ ذَلِكَ حَصَلَ اسْتِحْقَاقُ الْخِلَافَةِ "وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ" ﴿شِعْرٌ﴾:

زمین زاده بر آسمان تاخته * زمین وزمانرا بس انداخته

﴿تَرْجَمَةٌ﴾

عَلَا فَوْقَ السَّمَاءِ وَلَيْدَ أَرْضٍ * وَخَلَفَ خَلْفَهُ زَمَنًا وَأَرْضًا

وَهَذِهِ الدَّوْلَةُ أَيْمًا تَبَسَّرَتْ لِلْإِنْسَانِ بِوَاسِطَةِ جُزْئِهِ الْأَرْضِيِّ وَالْقَلْبِ الَّذِي صَارَ عَرْشَ اللَّهِ أَيْمًا هُوَ بِدَوْلَةِ الْعُنْصُرِ التَّرَائِيِيِّ الَّذِي جَامَعَ لِلْكَلِّ وَمَرْكَزَ دَائِرَةِ الْإِمْكَانِ نَعَمْ أَيْمًا نَالَتْ الْأَرْضُ كُلَّ هَذَا الْعُلُوِّ وَالرَّفْعَةِ مِنَ الضَّعَةِ وَعَدَمِ التَّرْفَعِ وَجَعَلَهَا تَوَاضَعُ عَالِيَةً "مَنْ تَوَاضَعَ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ رَفَعَهُ اللَّهُ" فَإِذَا رَجَعَ الْإِنْسَانُ إِلَى الْأَصْلِ بَعْدَ تِمَامِ مُدَّةِ رُجُوعِهِ وَدَعْوَتِهِ وَبَعْدَ انْصِبَاغِهِ بِصَبْغِ الْأَصْلِ وَصَارَ مُتَوَجِّهًا إِلَى حَنَابِ الْقُدُسِ فَالْيَقِينُ أَنَّ الْأَخْتِصَاصَ وَالْإِنْسِاطَ الَّذِي يَتَبَسَّرُ لَهُ هُنَاكَ لَا يَكُونُ هُوَ لغيرِهِ وَقُرْبُ الْمَنْزِلَةِ الَّذِي يَحْصُلُ لَهُ فِيهِ لَيْسَ لغيرِهِ فَإِنَّهُ صَارَ وَاصِلًا فَانِيًا وَحَصَلَ لَهُ الْبَقَاءُ بِالْأَصْلِ وَصَارَ مُنْصَبِّغًا بِصَبْغِ الْأَصْلِ فَانِينَ الْمَجَالُ لغيرِهِ حَتَّى يَدْعُونَ الْمُسَاوَاةَ لَهُ فَإِنَّ انْصِبَاغَ الْغَيْرِ وَإِنْ كَانَ لَا عَتَبَارَ التَّجَرُّدِ وَالتَّنْزِهِ أَكْمَلَ وَأَتَمَّ وَلَكِنَّهُ نَاشٍ مِنْ خَارِجِ فَحُكْمِهِ حُكْمٌ عَارِضِيٌّ وَحَيْثُ كَانَ انْصِبَاغُ الْإِنْسَانِ بَاطِنِيًا كَانَ حُكْمُهُ حُكْمَ الدَّائِيِّ شَتَانِ مَا بَيْنَهُمَا وَهَذَا الْكَمَالُ مَخْصُوصٌ بِالْأَنْبِيَاءِ صَلَوَاتُ اللَّهِ تَعَالَى وَتَسْلِيمَاتُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَهُمْ الْمُرَادُونَ بِخَوَاصِّ الْبَشَرِ وَمَنْ يُبَشِّرُ بِهِدِ الدَّوْلَةَ الْعُظْمَى بِالْوَرَاثَةِ وَالتَّبَعِيَّةِ وَكَانَ حُصُولُ هَذِهِ الدَّوْلَةِ فِي أَصْحَابِ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ بِبَرَكَةِ الصُّحْبَةِ أَكْثَرَ وَأَزِيدَ وَيُشْرَفُ بِهَا غَيْرُ الْأَصْحَابِ أَيْضًا وَإِنْ كَانَ قَلِيلًا بَلْ أَقَلَّ

﴿شِعْرٌ﴾:

وَإِذَا أَتَى بَابَ الْعَجُوزِ خَلِيفَةً * أَيَاكَ يَا صَاحِبَ وَتَفِّ سِبَالِكَ

"رَبَّنَا آثِمُ لَنَا نُورَنَا وَآغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ" بِحُرْمَةِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ الصَّلَوَاتُ وَالتَّحِيَّاتُ وَالتَّسْلِيمَاتُ.

❧ TÜRKÇE ANLAMI ❧

Bu mektup İmam-ı Rabbanî'nin gerçek kardeşi Miyan Gulam Muhammed'e gönderilmiştir. İmam-ı Rabbanî bu mektupta, meleklerin asıl dairesini müşahede etmesine karşılık, insanın müşahedesinin enfüs aynasında olduğunu ve bu nimetin insanın bir cüzü kılındığını ve beka makamının bunun üzerine kurulu olduğunu beyan eder.

Allah'a hamd, peygamberlerine salat olsun.

Yüce melekler (onlara ve bizim Peygamberimiz'e salat ve selam olsun) asla yönelip daima onunla alaka kurmakta ve her zaman aslı müşahede etmektedirler. Melekler hakkında gölgelik şaibesi söz konusu değildir. Aciz insanoglunun bu dünyada ayağını gölgeler dairesinin dışına atması ve böylece afak ve enfüs aynalarının aracılığı olmadan sürekli müşahedeye erişmesi çok nadirdir. İnsanoglu asla ulaştığında kalbinde aslın nurlarından bir parıltı belirir. Bunun üzerine insan tekrar bu aleme döner ve noksan kimselerin terbiyesi kendisine tevdi edilir. Onun kendi nefsinin ve diğer kimselerin terbiyesi yine bu dönüş esnasındadır. Asıldan aldığı bu parıltı onun bir parçası gibi olur ve insanın diğer parçaları da geri dönüşü sırasında bu parçanın rengine bürünür ve diğerleri de noksanlıktan kemale erer. Bu parça onları gaybtan şahide taşır. Davet ve dönüş müddeti tamamlanıp vade dolduğunda insanda tekrar asla olan iştihak duyguları kabartır. Bu insanın içinden "en yüce dost" feryatları yükselmeye başlar. Böylece her tür alakadan kurtulur ve gayptan şahide doğru intikal eder. Artık onun ilişkisi mektuplaşma aşamasını geçmiş kucaklaşma safhasına varmıştır. Bu durumu anlatmak için "ölüm bir köprüdür; dostu dosta kavuşturur" sözü en doğru ifade şeklidir.

Şunu bilmek gerekir ki meleklerin doğrudan aslı müşahede etmesine karşılık insan ancak enfüs aynasından müşahede ediyorsa da bu adeta insanın bir parçası gibi olup beka makamı buna bağlı olarak verilir. Meleklerin durumu böyle değildir. Zira bu durum onların bir parçası gibi kılınmış değildir. Bilakis onlar için sadece dışarıdan görebilirler. Onların bekaya erişmesi söz konusu değildir. İnsanda olduğu gibi onların aslın rengine bürünmesi de mümkün değildir. Bu sebeple yer yüzü varlıklarına mahsus meziyetler kudsi varlıklarda bulunmaz. Her ne kadar batını devlet

harici devlete nazaran bütüne göre parça mesabesinde olsa da, batınla haric arasında ki fark yine de çok büyüktür. Batın batındır, haric harictir. Bizim sözlerimiz işaret ve müjdelere ibarettir. Bu meziyetine binaen, insanoğlunun seçkinleri meleklerin seçkinlerinden üstün kılınmış ve insanoğlu halifelik makamına hak kazanmıştır. "*Allah rahmetini dilediğine verir. Allah büyük lütf sahibidir.*" (Bakara, 105)

*Ardında bütün zaman ve zemini bıraktı da
yerin çocuğu semaların üstüne yükseldi*

Bu nimet de insana sahip olduğu toprak latifesi vesilesiyle nasip olmuştur. Kalbin Allah'ın arşı olması da yine bütün unsuları kuşatan ve imkan dairesinin merkezi olan toprak unsuru vesilesiyledir. Tabi toprak unsuru da bu mertebeye alçak gönüllülüğü sayesinde erişmiş ve tevâzuu onu yüceltmıştır. "*Her kim Allah için terâzu gösterirse Allah da onu yüceltir.*"

¹³¹ İnsan dönüş ve davet müddetini tamamlayıp aslın rengine bürünerek hazret-i zar'a yöneldikten sonra şurası kesindir ki insanın bu makamda sağladığı hususiyet ve genişlik başka kimsede bulunmaz. Yine bu makamda insanın elde ettiği yakınlık da kimseye nasip olmaz. Zira o öz zata ererek kendisini onda fani kılmış ve aslla beka bulmuştur. Artık o aslın rengine bürünmüştür. Daha ona kim eşitlik iddiasında bulunabilir! Diğerlerinin (meleklerin) aslın rengine bürünmesi zatın sıfatlardan ayrı olması itibarıyla daha yüksek olsa da bu durum onlar için dışarıdan kaynaklanmaktadır. Bu hal onlar için arizi (ilintisel)dir. İnsanın bu hali batını olduğundan onun hükmü zati (özel) mesabesindedir. Bu ikisi arasında ne kadar fark var! Bu kemâlât peygamberlere mahsustur. (Allah'ın salat ve selamı onların üzerine olsun). Beşerin seçkinleri ifadesinden maksat peygamberler ve onlara bağlılık ve veraset yoluyla bu büyük makamla müjdelenen ümmetin kamil velileridir. Bu makam en mükemmel haliyle Hz. Peygamberle olan arkadaşlıkları (sohbeti) sebebiyle peygamberlerin ashabına mahsustur. Evet ashabin dışındakilerden de bu makamdaki nasibi olanlar vardır fakat bunların sayısı çok azdır.

Koca karının kapısına sultan gelirse

Arkadaş sakın bayretten bıyıklarını yolmayasın.

"Ey Rabbimiz! Nûrunuzun bizim için tamamla, bizi bağışla; çünkü sen her şeye kadirsin." (İbrahim, 8) Peygamberlerin efendisi (Allah'ın salat ve selamı onun üzerine olsun) hürmetine bizim bu duamızı kabul buyur ya Rabbil

¹³¹ el-Heysemî, *Meccmü'z-Zevâid*, c. 8, s. 102, hadis no, 13067; es-Suyûtî, *el-Camii's-Sagîr*, hadis no, 8605.

KELİME ANLAMI

إِلَى أَخِيهِ الْحَقِيقِيِّ (Kime gönderilmiştir?) On ikinci mektup (الشَّانِي عَشَرَ 12)
 Gerçek kardeşi مُحَمَّدٌ غُلَامٌ الْمِيَانِ Miyan Gulam Muhammed'e (Mektup ne hakkında?)
 وَإِنْ كَانَ مُشَاهِدًا لِأَصْلِ الْمَلَكِ أَنَّ الْمَلَكِ Melek Şunun beyanı hakkındadır ki, فِي بَيَانٍ
 Her ne kadar aslı müşahede etse de اِنْسَانٍ İnsanının müşahedesi de فِي
 Yalnız insandaki وَلَكِنْ جُعِلَتْ تِلْكَ الدَّوْلَةُ فِيهِ Enfüs aynasında olsa da مِرَاةِ الْإِنْفُسِ
 Ve وَتَرْتَبُ الْبَقَاءُ عَلَيْهِ Ondan bir parça gibi كَالْجُزْءِ مِنْهُ (Ne kılını?)
 ona beka terettüp etti وَمَا يَنَاسِبُهُ Ve buna uygun konular hakkındadır

سَعَتِغِي كُتْلَارِنَا اِلَى عِبَادَةِ الدِّينِ اصْطَفَى Selam ise وَسَلَامٌ Hamd Allah'a اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
 عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِمْ Kerem sahibi melekler اَنَّ الْمَلَائِكَةَ الْكَرَامَ (اعْلَمُ) Bilesin ki;
 Peygamberimize ve onlara olsun (Ne?) اَلصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ (Melekler nedir?)
 وَمُتَعَلِّقُونَ بِهٖ Ona yönelicidirler اِلَيْهِ Aslı müşahede ederler مُشَاهِدُونَ لِأَصْلِ
 Onunla ilgilenirler فِي حَقِّهِمْ وَشَائِبَةُ الظِّلَّةِ مَفْقُودَةٌ فِي زِلِّيَّتٍ Ve de zılliyyet şaibesini onlar hakkında
 Az kere قَلَمًا يَضَعُ قَدَمَهُ (Nedir?) وَالْإِنْسَانُ الْمُسْكِينُ الْعَاجِزُ yoktur
 Bu فِي هَذِهِ الشَّأْنِ (Nerede?) زِلِّيَّتٍ dairesinin dışına فِي خَارِجِ الظِّلَّةِ (Nereye?) ayağını koyar
 دُونِ وَسَاطَةِ مَرَايَا (Nasıl?) Ve daimi müşahedeyi kazanır وَيُحْصِلُ شُهُودًا دَائِمِيًا
 Ve وَبَعْدَ الْوُصُولِ إِلَى الْأَصْلِ Afak ve enfüs aynalarının vasıtası olmadan اِلَى الْأَفَاقِ وَالْإِنْفُسِ
 لُمَعَةً مِنْ (Ne?) Onun kalp aynasında tecelli eder فِي مِرَاةِ قَلْبِهِ Asla ait nurların yayılmasından bir parıltı
 Ve وَتَرْجِعُ إِلَى الْعَالَمِ اِلَى اَلْعَالَمِ اِنْوَارِ الْأَصْلِ Asla ait nurların yayılmasından bir parıltı
 Noksan تَرْبِيَةِ النَّاقِصِينَ (Ne?) O alemde kendisine yüklenir وَيُحَالُ فِيهِ عَلَيْهِ
 Terbiye تَرْبِيَةِ نَفْسِهِ وَتَرْبِيَةِ غَيْرِهِ (Ne?) Ve bu dönüşte vardır وَفِي هَذَا الرَّجُوعِ
 Kendi ve başkasının nefsinin terbiyesi جُعِلَتْ تِلْكَ اللُّمَعَةُ الَّتِي جُعِلَتْ فِيهِ
 Onun diğer وَتَجْعَلُ أَجْزَاءَهُ الْآخَرَ كَالْجُزْءِ مِنْهُ (Ne kılınan?) Kendisinden bir parça gibi
 Kendi boyası ile boyanmış (Ne zaman bunu yapar?) مُنْصِبَةً بِصِبْغِهَا (Ne kılınan?) Kendi boyası ile boyanmış
 Kendi rengiyle وَمُتَلَوَّنَةً بِلَوْنِهَا (Daha ne kılınan?) Dönüş müddetinde فِي مَدَّةِ رُجُوعِهِ
 مِنْ مُضَيِّقِ النِّقْصِ (Neden?) Nitekim o insan başkasını çıkarır كَمَا أَنَّهُ يُخْرِجُ غَيْرَهُ

وَحَيْثُ كَانَ Onun hükmü (Nedir?) حُكْمٌ Sonradan olma bir hükümdür
 كَانَ حُكْمُهُ الذَّاتِي İnsanın boyanması batinî olduğundan اِنْصَبَّغَ الْإِنْسَانُ بِاطْنِيَا
 وَهَذَا الْكَمَالُ Onun hükmü zâtînin hükmü oldu مَا يَنْهَمَا Aralarında çok fark vardır
 صَلَوَاتُ اللَّهِ تَعَالَى Peygamberlere (Âîme?) بِالْأَنْبِيَاءِ Bu mükemmellik mahsustur
 عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ Onların hepsine (Âîme?) Allâh Teâla'nın salat-u selamları olsun
 وَهُمْ الْمُرَادُونَ Kastedilenler onlardır (Ne ile?) الْبَشَرِ İnsanların seçkinleri ifadesiyle
 (Daha kim kastedilir?) وَمَنْ يُشَرِّ مُjdelenen kişidir (Ne ile?) الْبُيُوتِ Bu büyük
 وَكَانَ حُصُولُ هَذِهِ الدَّوْلَةِ Varis ve tabi olmak suretiyle الدَّوْلَةِ الْعَظْمَى Bu büyük
 نِمَتٍ MEYDANA gelmesi oldu (Âîmlerle?) فِي أَصْحَابِ الْأَنْبِيَاءِ Peygamberlerin ashabında
 سَوْبَتِ الصُّحْبَةِ Sohbet (Ne sebebiyle?) بَرَكَةِ الصَّلَاةِ Onlara salat-u selam olsun
 وَبُشْرَفُ بِهَا Daha çok ve daha fazla وَأَزِيدَ (Bu nimet ne oldu?) أَكْثَرَ
 وَانْ كَانَ قَلِيلًا Ashabın dışındakiler de غَيْرِ الْأَصْحَابِ أَيْضًا Her ne
 كَادَرِ أَزِيدَ Bilakis çok az olsalar da بَلْ أَقَلَّ ﴿شعر﴾ Şiir:

خَلِيفَةُ (Âîm?) كَوَاعِرِ الْبَابِ Kocakarının kapısına (Nereye?) إِذَا أَتَى Geldiği zaman
 وَتَنْفِ سَبَالِكِ Sakın ha dostum! بِأَيِّكَ يَا صَاحِ Biyıklarını yolma

وَأَغْفِرْ لَنَا دُنُوبَنَا نُرُومُ Ey Rabbimiz! bize tamamla (Neyi?) نُرُومُنَا Nurumuzu
 گُنَاهلَارIMIZI bağışla قَدِيرٌ شَيْئٍ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ Çünkü sen her şeye gücü yetersin (Âîm
 هُRMETİNE?) عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ Peygamberlerin efendisinin hürmetine
 ve diğer peygamberlere olsun (Neyi?) وَالتَّحِيَّاتُ وَالتَّسْلِيمَاتُ Salât, tahiyyat ve
 selamlar.